

A) Uvítání. Způsob práce: 1. naladění+sdílení. 2. probírání synodní otázky 3. tvorba souhrnu

Naladění, sdílení života:

- **Pro koho jsem společníkem na cestě?** Jaký jsem měl den?(...)

Společná četba Bible

Žalm 18, 1-7 *Pro předního zpěváka. Hospodinova služebníka Davida, který přednášel slova této písně Hospodinu v den, kdy jej Hospodin vysvobodil ze spárů všech jeho nepřátel i z rukou Saulových.*

Pravil : Miluji tě vroucně, Hospodine, moje sílo.

Hospodine, skalní štíte můj, má pevná tvrzi, vysvoboditeli, Bože můj, má skálo, utíkám se k tobě, štíte můj a rohu spásy, nedobytný hrade!

Když jsem vzýval Hospodina, jemuž patří chvála, byl jsem zachráněn před svými nepřáteli.

Ovinuly mě provazy smrti, zachvátily mě dravé proudy Ničemníka,

provazy podsvětí se kolem mne stáhly, dostihly mě léčky smrti.

V soužení jsem vzýval Hospodina, k svému Bohu o pomoc jsem volal. Uslyšel můj hlas ze svého chrámu, mé volání proniklo až k jeho sluchu.

18:55

B) Věnujeme se vybrané otázce

1. NA SPOLEČNÉ CESTĚ V církvi a ve společnosti jdeme jeden vedle druhého po stejné cestě.

Kdo jsou v naší místní církvi ti, kteří „jdou společně“? Kdo jsou ti, u kterých se zdá, že zůstávají více stranou? Jakým způsobem jsme voláni k tomu, abychom se ve větší míře stávali společníky na cestě? Jaké skupiny nebo jednotlivci jsou zanecháni na okraji?

Zde jsme, před tebou, Duchu Svatý,
shromáždění ve tvém jménu.
Provázej nás ty sám,
vstup do našich srdcí
a vytvoř si v nich domov.
Ukaž nám cestu, kterou se máme vydat,
uč nás, jak na ní vytrvat.
Jsme zde s přetěžkým břemenem svých slabostí a hříchů.
Nedopuť, abychom propadli zmatku,
nedopuť, aby nás nevědomost svedla na scestí,
nedopuť, aby předpojatost ovlivnila naše činy.
Dej, ať v tobě nalezneme naši jednotu,
abychom věčnému životu kráčeli vstřííc společně,
abychom nesešli z cesty pravdy
a neodchýlili se od toho, co je správné.
To vše žádáme od tebe,
jenž jsi při díle na každém místě a v každém čase,
a ve společenství s Otcem i Synem
na věky věků.
Amen.

19:00 Nasloucháme, mluvíme, sdílíme, rozlišujeme:

I. Jak se téma společného putování týká mně osobně, naší farnosti, naší diecéze?

a)

1. osobní reflexe (5-10 min)

Promyslím a promodlím svoje stručné vyjádření k synodní otázce. Mohu se podívat osobním pohledem na svoji farnost nebo jinou zakoušenou realitu. Vyberu jen to podstatné a vlastní, ne obecné fráze nebo co jsem slyšel o druhých.

2. každý dostane slovo, aby vyjádřil, k čemu dospěl v osobní reflexi (3 min/os.)

Vyjadřujeme otevřeně, pravdivě, s láskou vlastní postoje, zkušenosti. Ostatní nereagují, ale pozorně naslouchají.

3. prostor pro doptání se na souvislosti, objasnění nejasností (5 min)

4. vlastní zamyšlení nad slovy ostatních (5-10 min)

Promyslím a promodlím to, co zaznělo. Vnímám slova, která mě oslovila, která by neměla zapadnout. Kde promlouvá Duch svatý? Co mě znepokojilo? Co ve mně rezonuje?

5. Vyjádření toho, co mě během naslouchání druhým oslovilo (3 min/os.)

6. pauza (5 min)

19:40

b) Společná tvorba výstupu, který odešleme souhrnně za 3 setkání v dotazníku diecézi.

Základní sdělení - souvislý text, klíčové slovo, příběh, Co Duch svatý říká?

Pomocné podotázky

- Co nám Bůh klade na srdce?
- V čem nalézáme shodu?
- Na jaké rány z minulosti jsme narazili?
- Jaké návrhy nebo vize do budoucna chceme sdělit?
- Jiná sdělení, která chceme dát do výstupu diecézi.

1. každý zapíše vlastní závěr (5 min)

2. společně utváříme závěr (10 min)

19:55

C) Závěr: poděkování, rozloučení, slovo na cestu

Organizační: dohodnout se, jestli a kdy chceme **pokračovat** i bez možnosti odevzdat výstupy

Prosím výstup za 6. setkání zaslat do soboty **26.2. 15 h**, synodaliboc@seznam.cz.

Slovo na cestu: Mk 9, 50

Sůl je dobrá; ztratí-li však svou slanost, čím ji osolíte?

Mějte sůl v sobě a žijte mezi sebou v pokoji.